

ærede Minister at udtale sig over de forskellige Anskuelser, som her maatte gjøre sig gjældende; og især hvor de fremtræde i en mere bestemt Form, men der er dog Dele af Forhandlingerne, som han utvivlsomt kan deeltage i, uden derved at binde sig og Forhandlingerne i det Hele taget, men hvorved vil blive Leilighed til for den ærede Minister og for det ærede Thing at udvikle de Anskuelser, som have gjort sig gjældende i Udvalget; og det var dog muligt, at den saaledes fremkomne Forhandling kunde paa begge Sider forandre Anskuelser, som ellers vilde have slaet Rodder.

Indenrigsministeren: Ja, dersom det ærede Thing vil fortsætte Forhandlingerne, og kommer tilende med disse, inden jeg ser mig istand til at forelægge Udkastet, saa skal jeg tage Hensyn til de Øphsninger, som derved maatte fremkomme. Jeg skal kun gjentagende erklære, at jeg ikke kan indlade mig paa disse Forhandlinger, og jeg maa forbeholde mig, naar det Lovudkast bliver færdigt, som jeg ønsker at fremlægge, at det betragtes som et Forslag for sig selv, at det behandles som en egen Sag, og ikke inddrages under en anden Sag, som et Tilbehør til Sagen.

Monrad: Ja, dersom det er den ærede Minister om at gjøre, at faae sit tilkommende Lovforslag sat igjennem, og faae den hele Sag ordnet, saa maa det jo være ham ligesaa magtpaaliggende, som Thinget, at der tilveiebringes en Enighed; men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der er liden Udsgt dertil, naar den ærede Minister stiller sig paa et saadant Standpunkt ligeoverfor et Lovforslag, der kommer fra Thingets Side, — thi hvis vi nu vilde sige det Samme med Hensyn til det Lovforslag, som den ærede Minister forelagde, vilde sige: at det ville vi ikke have Noget at bestille med, det ville vi ikke yttre os om, men derimod ubelukkende holde paa vort eget Forslag, saa kunde vi vistnok sætte denne Billte igjennem, men det, der kom til at lide ved en saadan Fremgangsmaade, vilde være Sagen selv, som man dog maa ønske at fremme. Regjeringen — forsaavidt som den er lovgivende — og Thinget maa jo betragte sig som ligeberettigede, og jeg for mit Vedkommer skjønner virkelig ikke, hvad der kunde

være til Ginder for, at den ærede Minister gjorde Regjeringens Mening gjældende gennem Ændringsforslag til den foreliggende Lov. Jeg kan ikke indsee, hvad der i Sagens Interesse kunde være til Ginder derfor; det vilde være mig kjært at blive oplyst af den ærede Minister om, hvilke Realkitets grunde der i saa Henseende ere tilstede. Initiativet har jo Rigsdagen ligesaafuldt som Regjeringen, og naar man altsaa i Sagens Interesse har sagt at fremme Loven, hvad kan da forhindre Regjeringen fra igjennem Ændringsforslag at søge at sætte sin Anskuelse igjennem?

Indenrigsministeren: Jeg kan hverken paa egne Vegne eller endnu mindre paa Regjeringens Vegne fremsætte bestemte Meninger om de enkelte Dele af Sagen, thi de foreløbige Arbejder derom ere ikke endnu sluttede i Ministeriet; da jeg desuden vil behøve Kongens Sanction for hvad der skal forelægges som Lov, saa kan jeg ikke udsætte mig for her at udtale Noget, som bliver afvigende fra det, der i sin Tid vil blive forelagt som Regjeringsudkast.

Monrad: Jeg skjønner ikke rettere, end at det er enhver Ministers Pligt at skaffe tilveiebragt Regjeringens Mening om de Love, som her komme for; hvis ikke det skeer, hvis man kan vige tilbage fra at udtale Regjeringens Mening, saa er det det Samme som at tilintetgjøre Forsamlingens Initiativ. Jeg troer, det er en velbegrunnet Forbring, Forsamlingen har, at Regjeringen, naar det ønskes, paa ethvert Stadium udtaler sin Stilling til og sin Mening om de Lovforslag, der bringes ind i Thinget, og som Thinget har tilladt Fremme.

Eschering: Det var omtrent den samme Bemærkning, jeg vilde have gjort. Regjeringen har saalænge havt dette Forslag liggende for sig, og den maatte allerede for saalangt tilbage være beløvet paa at have en Mening om dette Spørgsmaal, at det ikke kunde have været umuligt for den selv at vide, hvad dens Mening var om dette Forslag. Der behøves aldeles intet andet Grundlag for at behandle denne Sag end det Forslag, som foreligger, og det Grundlag, som den ærede Minister vil skaffe tilveie, vil ikke i nogen Henseende blive